

μα, ἐπιληπτεύομαι, ἐποργίζομαι, γοργόμοι, καταμαίνομαι, κερουτιάω, λυσσάω, μαίνομαι (μέμνηνα), μαργαίνω, μαργάω, ὀργίζομαι, παρακινέω, ταυρόομαι (*efferor in iram ut taurus*) *in furorem verto, in rabiem agor, ferocio, insanio, irascor, impetu furibundo feror, furere, ira escandesco.*- *Contra alguno: ἐμμάνομαι insano contra aliquem.*- *Con vehemencia: ἐκμενίω vehementer irascor.*- *Que súbitamente se enfurece: ὄξύχολος, ος, ὄν qui subito irascitur*

ENFURECIDO, A: μανιωδής, ης, ες; παράβακχος, ος, ὄν *debacchans, furore percitus;* φαλαγγωσα, φαλαγγωσα, η *efferrata.*- *Estar enfurecido, fuera de sí: θυῖω, θύω (θυιοῦσθαι) a furore prophetico possessus.*- παρακινήτικως ἔχειν *desipere.*- *Con la furia de un toro: ἀποταυρόομαι efferor*

ENFURECIMIENTO: παραφορότης, ητος, η θηρίωσις, εως, η *efferatio*

ENGALANAR: καλλύνω *como.*- *Que engalana: καλλυντής, ου, ὄ, ὄ comptor*

ENGAÑADO: πλανητός, η, ὄν *in errorem actus.*- *Ser engañado además: προσαλίσκομαι insuper capior*

ENGAÑADOR: ἠπεροπεύς, ὕς, ὕ; ἠπεροπευτής, ου, ὄ; ἁμαρτοεπής, ης, ἐς; ἀπόπλανος, ος, ὄν; ἀποστερητής, ου, ὄ; βουκολητής, ου, ὄ; δολόθυμος, ος, ὄν; φασισανός, η, ὄν; φενακιστής, ου, ὄ; φρεναπάτης, ου, ὄ; κυβαλιστής, ου, ὄ; μυναρός, ἄ, ὄν; ὀπίπας, ου, ὄ; πανδελέτειος, στρεψίμαλλος, ος, ὄν *deceptor, veteratorius, simulator, veterator, circulator, sycophanta, fraudator, verbis errans, fallax.*- *Embaucador que hace cosas para maravillarse: θαυματοποιός, ου, ὄ, praestiagiator, mirabilium effector*

ENGAÑAR: ἠπεροπεύω, ῥαδιουργέω, αἰμύλλω, ἀπαιολάω, ἀπαιολέω, ἀπατάω, ἀπάφω, ἀποβουκολέω (*sacar del reba lis deceptu.*- *Engañar el olfato: ῥινάω decipio nares.*- *El que seduce, cautiva la mente, el alma: ψυ-*

ño ajeno), δαπερδικίζω, δελεάζω, διαιολλάω, διαπατάω, διασφάλλω, διωθω δολιεύω, ἐκπερδικέω, -περδικίζω, ἐλεφαίρω, -φαίρομαι, ἐπιψεύδομαι, ἐπισφάλλω, ἐξαπατάω, ἐξαπαφίσκω, -παφάω, -πάφω, ἐξηπερορεύω, φανακίζω, φηλέω, φηνακίζω, γελγηθεύω, χανυνιάζω, κηλέω χρεοκοπέω, χρεωκοπέω, καταβουκολέω, κατακρούω, καταμύσσω, -ττω, κλετοπεύω κοβαλεύω, κοβαλικεύω, λαικάζω, λιμφεύω, λωπεύω, ὄνειροπολέω, παραβάλλομαι, παραιολίζω, παρακρούω, -κρούομαι παραπατάω, παραφάω, παραψεύδομαι, παρειπεῖν, περιέχομαι, περιγράφω, περικρούω, ψεύδέω, πλανάω, πλεονεκτέω, ψεύδω, πτερίζω, σκευωρέω, στέλλω (στελω ἔσταλκα, ἔστολα), στρέφω

(στρέψω, ἔστροφα), ὑπέρχομαι, ὑπεροπεύω, ὑποκλέπτω, ὑποκλοπέω, θυννάζω, θυννίζω *decipio, fallo, circumvenio.*- *A la vez: συνηπηροπεύω una decipio.*- *Además: προσεπαπατάω, προσεξαπατάω insuper decipio.*- *Adulterando: ἐκκαπηλεύω decipio.*- *Al pueblo: κρουσιδημέω populum eludo.*- *Argumentando: παραλογίζομαι argumentando fallo.*- *Astuto para engañar: δίγλωσσος, ος, ὄν bilinguis, callidus ad decipiendum.*- *Con astucia: περισσοφίζομαι, πραξικόπέω astucia fallo, circumvenio.*- *Con canciones mágicas: περιωδέω magicis carminibus circumvenio.*- *Con cantos suaves, con arrullos: καταβουκαλιζέω blanda cantillatione decipio.*- *Con caricias: παράπτομαι demulcendo decipio.*- *Con falacias: καταγοητεύω praestigiis decipio.*- *Con trampas: κατασοφιστεύω decipio.*- *Deseo de: λάθος, ληθος, εος, τό; ληθοσύνη, ης, η; ληθότης, ητος, η studium fallendi.*- *Hablar de otra manera, falsamente: διαμυθέομαι loquor aliter.*- *Falsificar, arreglar con astucia: διαπηνικίζω fucum facio.*- *Difícil de ser engañado: δυσαπάτητος, ος, ὄν diffi-*

χαπάτης, ου, ὄ mentem fallens.- *El que engaña al pueblo adulándole: κρουσίδημος, ος, ὄν qui populum blan*

diendo in fraudem impellit.- El que engaña con juramento: ὀρκωπάτης, ου, ὃ qui jurejurando fallit.- El que engaña en el peso o la medida: κρουσίμετρος, ος, ον qui dolose metiendo decipit.- El que es engañado fácilmente: εύαπάτητος, ος, ον qui facile decipitur.- Engañar en el peso o la medida: κρουσιμετρέω dolose metiendo decipio.- Fácil de engañar: εύπαράγωγος, εύεξαπάτητος, ος ον qui facile decipitur.- Seducir: φρεναπατάω, φρενοκλοπέω mentem decipio, suffuror.- Hábil en engañar: φηνακιστικός, η, ὄν aptus ad fraudem Juntamente: συνεξαπατάω simul decipio.- Valerse de argucias falaces: κατασοφίζω argutiis fallacibus utor Los que engañana con palabras halagüeñas: γλωσσοχαριτοῦντες, οἱ decipientes linguae blandamentis> Mentrosamente: ψευδοστομέω mendaci ore fallo.- Mucho: ὑπερεθαπατάω maxime decipio.- Ocultamente: καθουπουλέω clam fallo.- Parloteo para engañar: παρεύρεσις, εως, η excogitata cavillatio ad eludendum.- Pensar engañar: δολοφρονέω fraudes cogito Conducir al error: περιφέρω in errorem ago.- Que anda engañando: δολοπλόκος, ος, ον dolos nectens.- Que engaña con apariencia de bien: παρακεκομμένος, η, ὄν fallens bona specie Que no se deja engañar fácilmente: δυσγοητευτος, ος, ον qui non facile praestigiis capitur.- Que no se le puede engañar: άγοητευτος, ος, ον qui fascinari non potest.- Que no se deja engañar: δυσεπιβούλευτος, ος, ον quem non facile est fallere.- Que observa a alguno para engañarle: ὀπίπας, ου, ὃ deceptor.- Que tiene poder de engañar: ψυχαγωγικός, η, ὄν habens vim decipiendi.- Ser engañado además: προσαλόω, -άλομαι insuper capior.- Ser engañado: ψεύδομαι fallor.- Emplumar: σφάλλω fallo.- Engañar con los lazos de la palabra: σκανδαληθρίζω verborum laqueis irretio.- Valerse de tretas y ardides: στροφέω versutiis et strophis utor (idem : colicis contorsio nibusque ventris patior).- Engañar y ser engañado: διαμεύδομαι decipio et

frustor

ENGAÑARSE: ψευδοδοκάζω fallor.- El sentido: παραισθάνομαι in sensu fallor.- En las comidas: ὑποψωνέω in opsoniis decipio

ENGAÑO: ἠπερόπευσις, εως, η; άγυρτεία ας, η; άπαιόλη, ης, η; άπαιόλημα, ατος, τό; άπαιόλησις, εως, η; άπάτη, ης, η; άποβουκόλημα, ατος, τό; άποστροφή, ης, η δατός, οῦ, ὃ; δέλεαρ, ατος, τό; διπλόη, ης, η; δολιότης, ητος, η; δολοπλοκία, ας, η; δόλος, ου, ὃ; δόλωσις, εως, η; έξαπάτη, ης, η; φενάκη, ης, η; φενάκισμα, ατος, τό; φενακισμός, οῦ, ὃ; κηλημα, ατος, τό; μητιμα, ατος, τό; μεθοδεία, ας η; παγίς, ίδος, η; παλιμβολία, ας, η; παράδυσις, εως, η; παραφίμωσις, εως, η; παραφορά, άς, η; παραγωγή, ης, η; παράκαυσις, εως, η; παραλογη, ης, η; πάρφασις, παραίφασις, εως, η (fraus, impostura) περιγραφή, ης, η; πλανη, ης, η; πλάνημα, ατος, τό; πτερνιμός, οῦ, ὃ (supplantatio), στρέψις, εως, η; συμπαιγνία, ας, η; τέχνασμα, ατος, τό, τεχνούρημα, ατος, τό; ὑποκελισμός, οῦ, ὃ (supplantatio), ὑπονομη, ης, η deceptio, dolus, decipulum, obreptio, fraus, fraudatio, versutia.- Compuesto de: δολορραφής, ης, ές ex dolis consutus.- Discurso engañoso: διαμύθησις, εως, η sermo fallens.- Fácil de engaño: βλεκέμυξος, ος, ον deceptu facilis.- Fraguador de engaños: πανηρης, ης, ες dolorum artifex.- Fragar un engaño: καπτύω dolose struo.- Hecho con engaño: τεχνίτευμα, ατος, τό dolosum factum.- Jocosos: κοβαλεία, κοβαλία, ας, η jocosa deceptio.- Maquinador de: δολοποιός, ός, όν; δολομάχανος, δολομάχηνος, ος, ον dolorum structor> Meditar un: δολοπεύω fraudem meditor.- Que medita engaños: δολομηδης, ης, ες; κελαινωπις, ου, ὃ; κελαινωπιος, η; δολοφραδης, ης, ές; δολοφράδων, ων, ον; δολιδφρων, ων, ον qui, quae dolosa cogitat; qui habet fraudulentam mentem> Tramar engaños: περιτεχνάομαι, συσκευωρέω dolos struo, simul dolose molior.- Usar de artificios engañosos: έπιτεχνάομαι, τεχνάζω, δο-

λιώω, καταπανουργέω *comminiscor, dolis utor, malitiose ago.*-**Engaños, embelecós:** θαύμα, ατος, τό; κρητισμός, οὐ, δ (mos creticus, costumbre crítica) *praestigiae*

ENGAÑOSAMENTE: δολίως, έξημαρτεμένως *mendose, dolose*

ENGAÑOSO: ἕπουλος, ος, ον; δολερός, ἄ, ὄν; δόλιος, ια, ιον; δολομητής, ου, δ;
ENGENDRADO: γεννητός, η, ὄν *genitus.*-
Antes: προγένεθλος, πρόγονος, ος, ον *ante genitus.*-
Antes, mayor de edad: προγενής, ης, ἔς *ante genitus.*-
De mortal: θνητογενής, ης, ἔς *ex mortali genitus.*-
En ausencia del padre: τηλυγέτης, ου, δ, η *absente patre genitus.*-
En la vejez: τηλυγέτης, ου, δ, η *in senectute genitus.*-
En tres tardes: τριέσπερος, ος, ον *tribus vespere genitus.*-
Interiormente: ένδογενής, ης, ἔς *intus genitus.*-
Junta- mente: σύμφυτος, ος, ον *simul genitus*
Legítimamente: γησιος, ος, ον *legitime genitus.*-
Perfectamente engendrado: τελεόγονος, ος, ον *perfecte generatus.*-
Poco ha: ἄρτίγονος, ἄρτίτοκος, ος, ον *modo genitus.*-
Ser gigno, genero, ingenero.-
El padre: φυτώ: *gigno.*-
Acto de engendrar: γονη, ης, η *generatio.*-
Alrededor: περιγενάω *circum genero.*-
Antes: προφύω, προγεννάω *ante genero.*-
Aún más: προσεπιγεννάω *insuper adgenero*
Capaz de: γεννητικός, η, ὄν *generandi vim habens.*-
Engendrar con: συγγεννάω; σύμφυμι, συμφύω *simul congenero.*-
Engendrar dentro: ἔγγεινομαι *intus genero.*-
Recibir una semilla (engendrar) ἔκσπερματίζω, ἔκσπερματόω *semen emitto.*-
El que engendra con otro: συγγεννητωρ, ορος, δ *congenitor.*-
El que engendra hijos: τεκνοποιός, ὄς, ὄν *liberos procreans*
El que engendra: τοκεύς, εως, δ *genitor.*-
Operar dentro, hacer nacer: ἐνεργάζομαι *ingenero.*-
Engendrado en el monte: ὄριγενής, ης, ἔς, -γεννης, ης, ἔς *in monte genitus.*-
Engendrado poco ha: νεηγενής, νεαγενής, νεοφυής, ης, ἔς *recens, nuper genitus.*-
Engen-

δολομητής, ιος, δ, η; ἔπακτικός, η, ὄν; λυκοφίλιος, ος, ον; πλάνος, η, ον; σικανός, οὐ, δ; σκοτειβόρος, ος, ον *subdolosus, vafer, fallax, dolosus.*-
Que anda con pasos engañosos: δολόπους, οδος, δ, η *doloso pede gradiens.*-
Que usa palabras engañosas: δολόμυθος, ος, ον *doloso sermone utens*

engendrado γείνομαι, γίνομαι *gignor*
ENGENDRADOR, A φύτις, υος; φύτωρ, ορος, δ *genitor.*-
De todo: παγγενέτης, ου, δ; παντυφύης, ης, ἔς *omnia generans.*-
Engendradora de todo: παντητόκος, ου η *omnium generatrix*

ENGENDRAMIENTO: ζωωσις, εως, η *vivificatio.*-
De un ser viviente: ζωοτοκία ας, η *animalis generatio*

ENGENDRAR: ἀπογεννάω, ἀποκυέω, ἀποτίκτω, έντίκτω, φυτεύω, φυτεύω, φύω (πέφυκα, πέφυα), φυτάομαι, γάω, γίνομαι, γενάω, γω (γάω), γονεύω, καταφύω, σπερμαίνω, τίκτω (τέζω, τέτοκα)

drado poco ha, pequeño: νεόγονος, ος ον *nuper genitus.*-
Engendrado por el padre: πατρογενής, ης, ἔς *a patre genitus.*-
Engendrado tarde: ὄπιγενής, ης, η; ὄπιγέννητος, ος, ον *tarde genitus.*-
Engendrado tres veces (Baco): τρίγονος, ος, ον *ter generatus.*-
Engendrar aún: ἐπιγεννάω *insuper genero*
Fuera de lo natural: παραφύω *praeter naturam genero.*-
Engendrar hijos: παιδοσπορέω, τεκνοποιέω *liberos procreo.*-
El que, la que engendra γενετηρ, ηρος, δ; γενητής, ου, δ; γενέτωρ, ορος, δ *genitor;* γενετίς, ίδος, η *genetrix.*-
La que ha engendrado dos veces: δίγονος, ου, η *quae bis genuit*
Lo primero que se engendra: πρωτογέννημα, ατος, τό *id quod primum generatur.*-
Engendrar más: ροσεντίκτω *insuper ingenero.*-
Por tercera vez: τριγονέω *tertio genero*
Que engendra seres vivos: ζωοτόκος, ος, ον *vivipara.*-
Ser engendrado: ἔκγάω

(έκγέγα), έμφύομαι, φύομαι, γίγνο-
μαι, γίνομαι, γένομαι, γεμνέομαι gignor

ENGLOBALAR, que engloba, abarca: περι-
εκτικός, η, όν complectens

ENGORDADO: άπολοτρεφής, ης, ές; λαρι-
νός, η, όν saginatus

ENGORDAR: άποσαρκόομαι, διαπαιίνω, έκ-
λιπαίνω, έκσαρκώ, καταλιπαίνω, κατα-
παιίνω, κατασαρκέω, -σαρκώ, λαπαίνω,
λαρινεύω, λιπάω, περιπαιίνω, περισαρ-
κώ, σιτίζω pinguefacio, sagino, pin-
guesco, obesum reddo, carnem ingenero,
in carnem concreresco, pinguem efficio
El acto de engordar, engorde: λιπασ-
μός, ού, ό saginatio.- Hacer engordar
poco a poco: ύπολιπαίνω paululum
pinguescere facio.- Hacer engordar:
συσσαρκώ carnes coalescere facio.-
Sobremanera: ύπερπαχύνω ultra modum
incrasso

ENGORDE: λίπασμα, ατος, τό saginatio

ENGRANDECER: μεγαληγορέω, μεγεθύνω
amplifico.- Con palabras: μεγαλύνω,
κατευφημέω magnifico, fausta acclama-
tione prosequor

ENGRASAR más, hacer más grasa: προσ-
λιπαίνω insuper pinguefacio

ENGREÍDO: αúτάρεστος, αúτάρεσκος, ος,
ον ipsi sibi complacens

ENGREIMIENTO: έπαρσις, εως, η; σεμνο
λόγημα, ατος, τό elevatio, gloriatio

ENGREIR: άπηλιθίω fatuum reddo

ENGREIRSE: καταφρυάττομαι, ύπεράιρο
ENJAMBRE: `ύρον, ου, τό; άφεσμός, ού, ό;
έσμός, ού, ό; μελισσείον, ου, τό; μελί-
σιον, ου, τό; σμηνιον, ου, τό; σμηνος,
εως, τό examen, examen apum.- De
avispas: σφηκιά, άς, η examen vespa-
rum.- Périda del: βλαμηγονία, ας, η
foetus laesio.- Que coge los enjam-
bres de abejas: σμηνοδόκος, ος, ον apum
examina excipiens

μαι magnifice me effero, effero me
ipsum

ENGROSAR παίνω, πιάλλω pinguefacio

ENGRUDADURA: παρακόλλημα, ατος, τό ag-
glutinamentum

ENGRUDAR: κολλάομαι, κολλάω, παρακο-
λλάω, παρασφίγγω, προσκολλάω agglu-
tino.- Apto para engrudar: παρακολλη-
τικός, η, όν agglutinandi vim habens

ENGULLIR: άνακάμπω, άποβρογθίζω,
βρογχιάζω, έξεσθίω, καταβρογθίζω,
παραχναύω, ύποκάπτω praevoro, deglu-
tio, absumo

ENHORAMALA: έρρέτω! Habeat in malam
crucem!

ENIGMA: αίγνιγμα, ατος, τό; γρίπος, γρί-
φος, ου, ό; -έος, τό; σύμβολον, ου, τό
aenigma> Resolver un enigma: γριφεύω
aenigma solvo

ENIGMÁTICAMENTE, hablar.: αίνίσομαι
-ττομαι (-ξόομαι, `ηνιγμαί), παρανί-
ττομαι, -νίσομαι obscure significo,
aenigma declaro.- El que habla
enigmáticamente: σφιγξ, σφιγγός, ό, η
qui aenigmatice loquitur

ENIGMÁTICO, palabra o discurso: λογό-
γριφος, ος, ον enigmaticus sermo

ENJAEZADO: εύτρεπής, ης, ές phaleris
instructus (equus)

ENJALBEGAR: κονάω, κονίζω dealbo

ENJALBEGADO: κονιατός, η, όν calce
illitus

ENJUGAR: διασμάω, ψύγω detergo, are-
facio.- Por todas partes: περιρρύπτω
circumquaque abstergo

ENJUNDIA: λιπαρότης, ητος, η; λίπος,
εως, τό; σίαλος, ου, ό axundia, adeps

ENJUNTO de cuerpo: σκληφρός, ά, όν
cuius corpus exaruit

ENLACE: `άμμα, ατος, τό, `έρσις, ζεως, η;

έρμος, οὐ, ὀ; σύμβλησις, εως, η; συμβολη
ης, η; συνάρτησις, σύνδεσις, ὑπόζευξις
εως, η; συνύφασμα, ατος, τό **nexus, com-
pago, commissura, copulatio, connexio,
contextus, subnexio.**- De dos palabras
ὑφέν (ὑφείς, εἶσα, ἐν ὑφίημι) **conjunc-
tio verborum.**- Hecho con clavos:
γόμφωμα, ατος, τό; γόμφωσις, εως, η **com-
pages**

ENLAZADO: διάπλοκος, ος, ον; συμπληκτης
συνυφης, ης, ες; συναπτός, η, ὄν **inne-
xus, connexus.**- Bien enlazado: συγ-
κλειστός, η, ὄν **juncturis connexus**

ENLAZAR: ἄπτω (ἄψω, ἥφα), ἥριρα, ας
.. (aoristo épico de αείρω), ἴρω,
ἀναρμόζω, ἀνείρω, διαδεσμεύω, διαπλέ-
κω, ἐγκαταζεύγνυμι, -ζεύγω; ἐγκαταπλέ-
κω, εἶρω (έρω, εἶρηκα), ἐνάπτω,
ἐνζεύγνυμι, -ἐνζευγνύω, ἐνζεύγω, ἐνισ-
τεύγνυμι, -στευγνύω, -στεύγω, ἐπαρτάω,
ἐξανάπτω, ἐξάπτω, καθυφαίνω, -υφᾶνω,
παραζεύγνυμι, -γνύω, -ζεύγω; παραπέγνυμι
-πηγνύω, -πηγω; παραπλέκω, παρασυνάπ-
τω, παρεμβάλλω, πλεγματοεύω, πλεγνώ, πλέ-
κω (-ζω, πέπλοκα), συμπλέκω, συνάπτω,
συνάρω, συνείρω, συνεξάπτω, συνυφαί-
νω **contexo, connecto, intersero, impli-
co, adnecto, annecto, religo, necto, copu-
lo.**- Acto de enlazar juntamente:
σύμπλεξις, εως, η **actio una implican-
di.**- Con broche: πορπάζω, -πακίζω
fibula subnecto.- Con: συγκαταπλέκω
συναρτάω, συνδεσμεύω, συνεπισυνάπτω
simul adnecto, connecto.- Enlazado
juntamente: ὁμόπλοκος, ος, ον; ὁμοπλε-
κτης, ης, ἐς; ὁμοπλέκτος, ος, ον **in unum
nexum complicatus.**- Enlazar los
miembros: ἐγγυιδώ **membra jungo.**-
Modo de enlazar: συμβολική, ης, η
ratio connectendi.- Por arriba: ὑπε-
ράπτω **desuper innecto.**- Serie de
cosas enlazadas: τάρσωμα, τάρρωμα,
ατος, τό **series eorum quae sunt in-
ter se implicata.**- Sobre: προσεἶρω
insuper connecto.

ENLAZARSE: συμπλέκομαι, συνεγγίζω
connector.- Que no puede enlazarse:
ἀσυγκλωστός, ος, ον **qui non potest
connecti.**- Que puede enlazarse: πλό-
κιμος, ος, ον **qui necti potest**

ENLODADO: ὑπόπηλος, ος, ον **aliquan-
tum lutosus**

ENLODAR: βορβορίζω **inquino**

ENLOQUECER: ἠλαίνομαι, ἀνοηταίνω,
ἀνοητεύω, ἀπονοέομαι, ἀπονοέω, παρα-
φέρομαι **insanio, desipio.**- **Estar
poseído de furor:** ἐπιληπτεύομαι
insanio.- Como coribantes: κορυβαν-
τιάω **insanio ut corybantes.**- **Estar
agitado de un acceso de bacante:**
βάκχάω **bacchor.**- **Con furia:** ἀπομαί-
νομαι, ἀπομωρῶ **insanio, insanium
reddo**

ENLOZAR: ἄπτω (ἄψω, ἥρα) **necto**

ENLUCIDO: τιτανωτός, η, ὄν **gypsatus**

ENLUCIR: τιτανῶ **gypso oblino**

ENMENDADO, no..: ἀσωφρόνιστος, ος, ον
non castigatus

ENMENDAR: ἀναλαμβάνω, βελτιῶ, διορ-
θῶ, ἐπαναλαμβάνω, ἐπιστρέφω, μεθαρ-
μόζω, -ττω, οἰκοδομέω, παραμυθεομαι
συγκατευθύνω **emendo, corrigo.**- **Que no
se enmienda:** δυσεπανόρθωτος, ος, ον
vix emmendabilis

ENMIENDA: βελτίωσις, εως, η; διόρθωμα,
ατος, τό; διόρθωσις, εως, η; μεταχει-
ρισμός, οὐ, ὀ; μεταρῦμισις, εως, η; σω-
φρονισμός, οὐ, ὀ **emendatio**

ENMUDECER: ἀπηνεόομαι **obmutesco.**-
Hacer mudo, hacer enmudecer: κωφέω,
κωφέω, κωφῶ, ἀποκωφῶ **obmutescere
facio, mutum reddo**

ENNEGRECER: αἰθαλόω, κελαινιάω,
κοραίνω, κοράττω, κορακεύομαι, μελαί-
νω **nigrum reddo, denigro, nigrefacio**
Con humo: καπνίζω, καπνῶ **fumo
denigro.**- **Con la madurez:** περκάζω,
περκαίνω **maturitate nigresco**> **Jun-
tamente:** συμμελαίνω **una nigrum
afficio.**- **Volver negro:** ἀπομελαίνω
denigro, nigrum reddo.- **Acción de:**
μελάνωσις, εως, η **denigratio**

ENNOBLECER, que **ennoblece**: κλεόμβρο-
ENOJADIZO: ἀψίχολος, ος, ον; νεμεση -
μων, ων, ον; θυμωδης, ης, ες **celer iras-
ci, indignabundus**

ENOJADO, algo: ὑπόχολος, ος, ον **subi-
ratus**.- **Gravemente enojado**: βαρυόρ-
γητος, ος, ον **acerbam iram habens**.-
Estar enojado: ἐμπεριπαθέω, προσοχ-
θέω, προσοχθίζω **infensus sum, gravi-
ter affectus sum in**

ENOJARSE: ὀδύζω, ὀδύζομαι, ᾠδύσσομαι
ᾠδύζομαι, ἀπομηνίω, ἀποσκυδμαίνω,
ἀποσκύζω, βαρυθυμέω, ἐπιμηνίω, ἐπορ-
γίζομαι, χόδομαι, χωομαι, κοταίνω, νε-
μεσάω, παρακοτέω, προσοργίζομαι,
σκυδμαίνω, σκύθομαι, σπέρχω (ἐσπέρ-
χθεν, σπερχθείς); ὑποχαλεπαίνω, θυμαί-
νω, θυμέομαι **succenseo, irascor, in-
dignor, subirascor**.- **Facilidad de**:
εὐοργησία, ας, η **facilitas irascendi**
Enojado: κοτηεις, ηεσσα, ηεν **iratus**
Mucho: ὑπερχολᾶω **supra modum iras-
cor**

ENOJO: ὀργιλότησητος, η **ira**.- **Bramar
de enojo**: βοενθύνομαι **fremo**.- **Mos-
trar severidad tétrica por enojo**:
σκυθρωπως ᾠέχω **ex indignatione te-
tricam severitatem prae me fero**

ENORGULLECER: κυδροῦμαι, πνευματόω
tumidum efficio, gloriose me effero

ENORGULLECERSE: ἀγέομαι (ησομαι, ηύ-
χημα), ἀύχέω (ηύχηκα) **gloriosior**.-
Enorgullecerse de: ἐπαγλαίζω **super-
bire**.- **Mucho**: ὑπεραίρω **supra modum
me effero**

ENORME: πέλωρ, ωρος, τό **immanis**

ENRARECER: ἀραιόω, μανόω **rarefacio,
laxum facio**.- **Difícil de**: δυσμανης,
ης, ἐς **rarefactu difficilis**

ENRARECERSE: ἀραιοῦμαι **raresco**

ENRARECIMIENTO: ἀραίωμα, ατος, τό; μά-
νωσις, εως, η **raritas, rarefactio**

ENREDARSE en demasiadas cosas

τος, ος, ον **mortales illustrans**

ajenas: πολυπραγματόω **nimis multis
rebus implico alienis**.- ἐναλινδέομαι
involvor

ENREDADO: δικτυάλωτος, ος, ον; δικτυω-
τός, η, όν; ἐμπλακείς, εἴσα, έν; πλεκ-
τός, η, όν **reti captus, reticulatus,
implicatus, plicatus**.- **Estar enredado
de antemano**: προενέχομαι **ante impli-
catus teneor**.- **Muy**: πολύπλεκτος, ος,
ον; πολύστροβος, ος, ον **multum imple-
xus**.- **Por todas partes**: περίπλοκος,
ος, ον **circumquaque implicatus**.-
Enredado en exceso: πολύπλοκος **multum
implicatus**

ENREDAR: ᾠράπτω, ἀναπλέκω, ἐγκαταλαμ-
βάνω, ἐμπαλλάσσω, ἐμπλέκω, ἐπιταρά-
ττω, παριδεύω, παρεμπλέκω, πλεκόω
**involvor, implico, interplico, illaqueo
, irretio, machinor**.- **Envolver como en
una red**: δικτύω **irretio**.- **En
negocios**: πραγματεύω **negotiis impli-
co**.- **Estar enredado**: συνέχομαι **cons-**

trictus teneor

ENREDO: ἐνείλημα, ατος, τό involucrum

ENRIQUECER: ἀφνεύω, ἀμαλθεύω, καταπλουτίζω, πλουτίζω, σανανυξάνω locupletio, dico.- Que enriquece con opulentos dones: πλουσιόδωρος, ος, ον qui opulentis muneribus ditat

ENROJECER: ἐκφοινίζω, πυρράζω, πυρρίζω, πυρρόομαι, πυρσαίνω, ξανθίζω rubefacio, rufum facio, rubeo, rubesco, flavum reddo.- Que empieza a: κνηκεῖος, α, ον flavescens.- Acción de: ξάνθισμα, ατος, τό; ξανθισμός, οῦ, ὃ accitio flavum reddendi

ENROJECERSE: πορφυρέω, πορφύρω rubeo

ENROJECIMIENTO: φοινιγμός, οῦ, ὃ; φοίνιξις, εως, η rubefactio

ENROLLAR: περιελιέω, περιελίσσω, περιπτύσσω, -ττω, συστρέφω convolvo, circumplico, circumvolvo

ENROLLARSE a modo de yedra: ἐγκισσεύω haederae modo convolvere

ENRONQUECER: λαρυγγιάω raucesco

ENROSCADO: εἰλοτός, η, ὄν; ἑλικτός, η, ὄν convolutus, involutus

ENROSCAMIENTO en espiral: σπείραμα, σπείρημα, ατος, τό in spiram convolutio

ENROSCAR: ἀπαγκωνίζομαι, κατακολπίζω περιελίσσω, περισπειράζω sinuo, in orbem implico, spiris ex omni parte implico

ENSALADA: μυττωτόν, οῦ, ὃ edulion ex acribus condimentis (ensalada con ajos y otras materias).- De todas legumbres: πανοσπρία omnium leguminum mixtura

ENSALAR, conservar en sal: ταριχεύω sale condio, in sale asservo

ENSALMADOR: ἐπωδος, οθ, ὃ; ἐποιδός, οῦ,

ὃ incantator

ENSALMO: ἐπωδη, ης, η; ἐποιδη, ης, η incantamentum

ENSALZAR: ἀείρω, ἀερτάζω, ἀνίσχω, ἐνογκωμιάζω, κυδάω, μεγαληγορέω, μεγαλύνω, σεμνύνω, ὑπεραίρω, ὑψίζω, ὑψόω extollo, exalto, tollo, gloriolaudibus effero.- Además: προσυψόω insuper extollo.- Muchísimo: ὑπερψόω in summum effero sublimitatem.- Mucho: ὑπερεπαίρω extollo supra

ENSALZARSE a sí mismo: ὑψαγορέω, καταφρυάττομαι, κατεπαίρομαι, μεγαληγορέω alta oratione me effero, fremo extollor, magnis dictis me effero, magnifice me effero

ENSAMBLADURA de maderas: ξύλωσις, εως η contignatio

ENSANCHAR: ἀναστομόω, διαπλατυνώ, διοίγνυω, -οίγνυμι, -οίγω, πλατυνς dilato, laxo

ENSANCHE: λαφαρ, λαφημα, ατος, τό laxamentum

ENSANGRENTADO: ὑφαίματος, ος, ος, ον; αἱμακτός, η, ὄν; αἱμών, ων, ον; βροτόεις εσσα, εν; κα+αιμαντός, η, ὄν; αἱμμαλέος α, ον subcruentus, sanguinis plenus, cruentatus, saniosus

ENSANGRENTAR: αἱμάζω, βροτόω, ἐκφοινίζω, ἐπιφονίζω, φοινίζω, καθαιμάζω, καθαιματόω, λυθρόω cruento, cruore inficio

ENSAÑARSE: κατασκηπτω ingruo

ENSARTAR cosas inútiles: παρεμβάλλω intermisceo multa ad rem minime pertinentia

ENSAYAR con ensayos: προγυμνάζω praeexerceo o exercendo praepero ad Preparar para los divinos misterios: προτελειόω paro ad divina facienda

ENSAYO: προαγων, ωνος, ὃ; πρόπειρα, ας,

η *praeludium, praetentamentum*.- *Hacer un ensayo*: προαναβάλλομαι *praeludium facio*

ENSEÑADA: ναυλοχον, οθ, τό *statio*

ENSEÑADO, mal: κακομαθης, ης, ές *male edoctus*.- *Que debe ser enseñado*: παιδευτέος, έα, έον *instituendus*

ENSEÑANZA: διδασκαλία, ας, η; δίδαξις, εως, η; καταμάθησις, εως, η; κατηχησις, *nae oblivio*.- *Perteneciente a la enseñanza de los niños*: παιδαγωγικός η, όν *ad puerilem instructionem pertinet*.- *Preparar a la enseñanza*: προπαιδεύω *praevis doctrinis praeparo*

ENSEÑAR: διδάσκω, άσκέω (ήσκηκα), έκ- διδάσκω, ένδιδάσκω, ένηχέω, φρενώω, μανθάνω, μαθέω (μαθησομαι, μεμάθηκα, μεμάθημαι), μαθητεύω, μοσχεύω, οίκο- δομέω, παραδίδωμι, ποιμαίνω, συμβι- βάζω, συνετίζω, υφηγέομαι, ύποτίθημι *edoceo, doceo, erudio, inculco*.- *A los niños*: διαπαιδαγωγέω, διαπαιδεύω, παι- δαγωγέω, παιδεύω *instituo, informo, erudio pueros*.- *Además*: προσδεικνυμι -δικνυω *insuper commostro*.- *Antes*: προδιδάσκω *ante doceo*.- *Apto para enseñar*: διδακτικός, η, όν *aptus ad docendum*.- *Capaz de enseñar*: παιδευ- τικός, η, όν *habens vim instituendi* *Cosas malas*: κακοδιδασκαλέω *mala doceo*.- *Cosas nuevas*: μεταδιδάσκω *nova in locum priorum doceo*.- *Cosas vanas o superfluas*: παραδιδάσκω *vana et superflua doceo*.- *De antema- no*: προβιβάζω, προτελέω *prius edoceo*.- *De otro modo*: μεταπαιδαγω- γέω, μεταιδεύω, μεταπαιδεύω, παραπαι- δαγωγέω *aliter vel in diversum ins- tituo*.- *De viva voz*: κατεχέω, κατη- χίζω *viva voce erudio*.- *Distinta doctrina*: έτεροδιδασκαλέω *diversam doctrinam doceo*.- *Las letras*: γραμ- ματίζω *litteras doceo*.- *Los primeros elementos*: καταστοιχειώω, γαλουχέω *primis elementis imbuo*.- *Mal*: παρα- διδάσκω *perperam doceo*.- *Más cla- ramente*: έπεκδιδάσκω *amplius edo-*

εως, η; μάθημα, ατος, τό; παίδευμα, ατος τό; πίδευσις, εως, η; παιδευτικόν, ου, τό; προαγωγή, ης, η; υφηγησις, εως, η; παιδαγωγία, ας, η *docendi munus, pue- rilis institutio, doctrina, praeceptio disciplina*.- *De los primeros elemen- tos*: στοιχειώσις, εως, η *prima elemen- torum institutio*.- *Honorario por la enseñanza*: διδασκάλια, ων, τά *pretium pro documentis*.- *Olvido de la enseñanza*: άπομάθησις, εως, η *doctri-*

ceo.- *Mucho*: άναδιδάσκω *valde do- cere*.- *Que enseña falsas doctrinas*: ψευδοδιδάσκαλος, ου, ό *qui falsa do- cet*.- *Repitiendo las lecciones del maestro*: ύποδιδάσκω *subdoceo*.- *Sabio para enseñar*: διδασκαλικός, η όν *peritus docendi*.- *Ser enseñado*: κατηχέομαι *doceor*

ENSILLAR el caballo a su señor: στρωννυμι *sterno*.- *Que ensilla el caballo*: στρωτηρ, ηρος, στρωτης, ου, ό *strator*

ENSOBERBECER φυσιώω, φυσώω *superbum facio*.- **Ensoberbecerse**: όγκυλλάω, όγ- κύλλομαι, διαυχενίζομαι (*cervicem ex- tollo*), βρενθύομαι, βοενθύνομαι, έκ- γαιρδομαι, έκκομπάζω, έπιγαιρδομαι, φλοιδιάω, φριάττομαι, κατακαυχάομαι, καταφρυάομαι, -οφρυδομαι (*superci- lium extello*), κορωνάω, κορωνιάω, με- γαλοφρονέω, όφρυάζω, όφρυδομαι, -ούμαι, ύπερηφανεύομαι, ύπερηφανέω, ύπερηνο- ρέω *superbio, glorior, insolesco, in- tumesco*.- *Más*: συνεπιτυφώω *magis inflo animum*.- *Por la hermosura*: καθωραίζομαι *superbio ob formam*

ENSOBERBECIDO: όγκωδης, ης, ες; όγκω- τός, η, όν; ύπερθυμος, ος, ον *intumes- cens, tumefactus, elatus*

ENSOMBRECER: άποσκιάζω *obumbro* (*defender con sombra*)

ENSORDECER: κωφάω, κωφέω, κωφώω *sur- desco*

ENSORTIJADO (cabello): βοστυχωδης, ης ες *circinnatus*

ENSORTIJAR: έμπορπάω, -πορπώω, κηκόμαι infubulo

ENSUCIAR, manchar: ῥυπαίνω, ἀρδαλώω, φορύγω, φορύω, κοινώω, καταστίζω, κηλιδώω *sordidum facio, foedo, polluo, conspurco.*- Con materia de desecho, broza έξιδίδω *stercus ejicio.*- Des cargar el vientre: έγγέζω, άποπατέω, άποσκευάσσομαι, έναποψύχω *ventrem exonero.*- Apartarse a ensuciar o descargar el vientre: ύποπατέω *secedo exonerandam alvum*

ENSUEÑO: ῥόναρ, τό (nom.ac.sing.), ῥόνειρος, ου, ὀ; ένυπνιον, ου, τό *somnium, insomnium.*- *Ensueños:* όνειράτα, ων *insomnia.*- *Intérprete de sueños:* όνειροσκόπος, ου, ὀ; όνειροκρίτης, ου, ὀ *somniorum inspector, interpretes.*- *Impuro, turbulento:* όνειρογμός, οὐ, ὀ *insomnium turbulentum.*- *Manifestación de los ensueños:* όνειρώσις, εως, η *somniorum demonstratio.*- *Que tiene muchos ensueños:* πολυόνειρος, ος, ον *μαί, ῥησθημαί*), έπαισθάνομαι, έπιφράζομαι, φράζομαι (πέφρασμαι, πέπραδμαι φρονέω, καταισθάνομαι, καταλαμβάνω, κοινέω, μανθάνω, μαθέω (μεθησομαι, μεμαθηκα, μεμάθημα), νάρω (νάρειν), νόημι, νοηω, ὀράω (εωραν, ῥωραξα, εωρακα έωράκειν, πνύμαι, πνύω, πνύμι, προσενθυμέω, συμβάλλω, συμφονέω, συνοέω **συνόπτομαι**, συνοράω *intelligo, percipio, sentio.*- *Además:* προσυπακούω *praeterea intellego.*- *Allanar las dificultades para entender:* διατρανάω *explano.*- *Capaz de entender:* ληπτικός, η, όν; νοητικός, η, όν *qui habet vim capiendi.*- *Dar a entender además:* προσσεμαίνω *insuper significo.*- *Dar a entender:* ύπεμφαίνω *subostendo.*- *Difícil de:* δυσκατανόητος, δύσληπτος, δυσνόητος, δυσέφικτος *dυσθηρατος, ος, ον difficilis intellectu, comprehensu.*- *Dificultad de entender:* δυσμαθία, ας, η *difficultas ad discendum.*- *Dotado de la facultad de entender:* νοητικός, η, όν *intelligendi facultate praeditus.*- *Fácil de entender:* εύπαρακολούθητος, εύζύνητος, ος, ον *intellectu facilis.*- *Lle gar a entender:* έξευρίσκω *excogito*

multa insomnia habens.- Ser molestado por ensueños: όνειρωσσω, -ττω *in somnis agitor animo*

ENTABLADO: πλακωδής, ης, ες *tabulatus.*- *Bien entablado:* εύσελμος, εύσελμος, ος, ον *bene tabulatus*

ENTALAMADURA, parte del carro donde se pone la carga: θρηττανον, ου, τό *ea pars currus cui onera imponuntur*

ENTALLADURA: έπίκνησις, εως, η; έπίκνησις, εως, η *scalptura*

ENTARIMADO: κατάστρωσις, πινάκωσις, εως, η *tabulatum*

ENTARIMAR: καταστρωννυμι, -στρωννύω, ξυλώω *contabulo, contigno*

ENTEJAR: άπογεισώω, -σοσώω *imbrico*

ENTENDER: άίω, αίσθάνομαι (αίσθησο

No entender: άντακούω, άσυνετέω *obaudio, non intelligo.*- *Que es entendido o puede ser entendido:* νοητός, η, όν *qui intelligitur o intelligi potest.*- *Que ha de entenderse:* ληπτέος, α, ον *capiendus.*- *Se ha de entender:* προσληπτέον *subaudiendum.*- *Tal que apenas se entiende:* δυκαταμαθητως *vix intelligitur.*- *Tener entendido:* έπιγινώσκω, -γνώω, -γνώμι *exploratum habeo*

ENTENDIDAMENTE: συνετως *intelligenter*

ENTENDIDO: διάπιστος, ος, ον; έπινοητικός, η, όν, ληπτός, η, όν *intellectus, consultus, captus.*- *Muy:* πολυφράδης, ης, ές; πολυφράδμων, -φράσμων, ων, ον (ονος) *valde consultus*

ENTENDIMIENTO: νόημα, ατος, τό *intellectus.*- *Dotado de excelente...:* περισσόνοος, ος, ον *eximia mente praeditus*

ENTERAMENTE: ῥόλον, ῥόλω, αύτοτελως, διαπρό, έπιπάγχι, κατακρηθεν, καθά-

παν, καθάπαξ, καθόλου, πάγχι, παμπη-
δην, πάντη, παντελας, παντελέας, πα-
ράπαν, πρόπρυμμα, σύνολον, τοεπίπαν,
τοκαθόλου, τοπαράπαν **omnino, in uni-
versum, prorsus, funditus, integre, pla-
ne, penitus**

ENTERNECER: ἀπαλύνω **tenerum reddo**

ENTERO: ἄπιστος, ἄρπιος, ἄθραστος
ὀλόκληρος, ος, ον **integer, non fractus**
No roto: ἀρραγής, ης, ἔς; ἄρρωξ, ωγος,
ὀ, η **non ruptus, infractus.**- **No des-
truído de parte alguna:** ὀλομερης, ης,
ἔς **integer, nulla parte destitutus**

ENTERRADO: κατουδαίος, α, ον; κρυβητης
οὐ, ὀ; τυμβηρης, ης, ἔς **sub terra con-
ditus, tumulo conditus, mortuus.**- **No**
enterrado en sepulcro: ἀτύμβευτος,
ἄτυμβος, ος, ον **in tumulum non illa-
tus**

ENTERRADOR: ἐνταφιαστής, οὐ, ὀ; νεκρο-
φορος, ος, ον **funerator, qui mortuos**
effert

ENTERRAMIENTO: συγκομιδή, ης, η **sepe-
lito, sepultura**

ENTERRAR: χεύω, χέω, χείω, ἐγκεδεύω
inhumo, humo.- **A los muertos:** οὐλαφη-
φορέω, ἐπαμπέχω, ἐπαμφίσκω, ἐπαμπίς-
κω **corpus alicuius terra operire,**
mortuos effero.- **Llevar a enterrar:**
προκομίζω, ἐκφέρω **effero.**- **Ser**
enterrado juntamente contigo: συγκη-
ENTORNO: περίβολον, ου, τό; περιδρομή,
περιγραφή, ης, η **ambitus**

ENTORPECER: ἐμπλέκω, καταναρκέω, ναρ-
κώ **implico, obtorpeo, torpore affi-
cio.**- **Que puede entorpecer:** ναρκο-
τικός, η, ὄν **torpescendi vim habens**
Quedar entorpecido: ναρκᾶω, -έω **tor-
peo**

ENTORPECIDO ναρκώδης, ης, ες **torpidus**

ENTORPECIMIENTO: μάλκη, νάρκη, ης, η;
νάρκημα, ατος, τό; νάρκησις, νάρκωσις,
εως, η; ναθεία, ναθρεία, ναθρία, ας, η;
ναρθότης, ητος, η **segnities, torpor,**

δεύομαι σοι **una tecum funeror.**-
Cubrir con tierra: ἀπορρύσσω, -τω, ζω
defodio.- **Cuerpo enterrado:** τύμβευμα
ατος, τό **quod tumulo infertur.**- **El**
que enterró: ταφών, ὄντος, ὀ **qui sepe**
livit

ENTIBIAR: χλιαίνω **tepefacio**

ENTIERRO: ἐκφορά, ἄς, η; ἐταφιασμός, οὐ
ὀ; τάρχεια, ων, τά; τάρχαι, ων, αἰ; τυμ-
βεία, ας, η **inferiae, tumulatio, funera-
tio, elatio funeris.**- **Hacer el entie-
rro:** ταρχύω, ταρχεύω **exequias facio**
Paga del entierro: σωτηριακόν, οὐ, τό
praemium quod solvitur ob funeris
elationem

ENTIMEMA: ἐνθύμημα, ατος, τό **enthymema**

ENTONAR: ἐπαυλέω **accino**

ENTONCES: ἔνθακεν, ἐνταῦθα, τηνικα,
τηνικάδε, τηνικαῦτα, τόφρα, τόκα, τοτέ,
τότε, τοτηνικαῦτα, τοτηνικάδε,
τουτάκι, τουτάκις **tunc.**- **Desde en-
tonces:** ἀφ' οὐ, τότε, ἐξέπει τοῦ, ἐξότε,
ἐξοτου **ex illo, ex quo tempore.**- **Ya**
desde entonces, desde aquel tiempo:
τοαπεκείνου, τούντεῦθεν **iam inde**

ENTONTECER: ἠλιθιώω **stultum affi-
cio.**- **Entontecerse:** ἠλαινομα **stul-
tesco**

ENTONTECIMIENTO, por enfermedad: μω-
ρωσις, εως, η **stultitia**
torpofactio.- **De la lengua:** σαυσαρισ-
μός, οὐ, ὀ **linguae haesitatio.**- **De os**
sentidos: ἀναισθησία, ας, η **sen-
suum hebetatio**

ENTRADA: ἄνοιγμα, ατος, τό; ἔφοδος,
ου, ὀ; ἔμβασις, εως, η; ἔνδυσις, εως, η;
ὀδοιῖα, ας, η; ὀδός, οὐ, ὀ; εἰσέλευσις,
εως, η; εἰσηλυσίη, ης, η; εἰσίθυμη, ης, η
εἰσοδος, ου, η; ἐπαγωγή, ης, η; ἐπιφοί-
τησις, εως, η; πάροδος, ου, ὀ; πασεισδυ-
σις, εως, η; προσαγωγή, ης; πρόσβασις,
εως, η; πρόσοδος, ου, η; στόμα, ατος, τό
θύρα, ας, η (**ostium**) **aditus, ingressus,**
limen, introitus.- **De ancha entrada:**
εὔρητος, ος, ον **lato ore hians.**- **De**